

ತುಟಗಳ ನಾಗಶ್ರೀ ಹಿಂದೆಂದಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಚೋದನಕಾರಿಯಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಳು. ಮತ್ತು ಅವಳ ಕಂಗಳಲ್ಲಿ ಗಂಡನನ್ನು ಭೇಡಿಸುವಂತಹ ಒಂದು ತುಂಟ ನಗೆ. ಹೋದ ದಾರಿಗೆ ಸುಂಕವಿಲ್ಲದೆ, ಎರಡೇ ದಿನಕ್ಕೆ ಬೇಜಾರು ಬಂದು ವಾಪಸಾಗುತ್ತಿದ್ದ ರಾಮಚಂದ್ರ.

* * *

ಒಂದು ಬಾಣಂತನ ಅಂದರೆ ಎಷ್ಟು ತಿಂಗಳವರೆಗೆ ಎಳೆಯಬಹುದು? ಅಬ್ಬಬ್ಬಾ ಅಂದರೆ ಮೂರು? ನಾಗಶ್ರೀ ಎನ್ನುವ ಏಕಮಾತ್ರ ಪುತ್ರಿಯ ಬಾಣಂತನ ಎಲ್ಲಾ ಸಾಮಾನ್ಯ ಹೆಣ್ಣುಗಳಂತೆ ಮೂರು ತಿಂಗಳಿಗೋ, ಐದಕ್ಕೋ ಮುಗಿಯಲಿಲ್ಲ. ಬರೋಬ್ಬರಿ ಏಳು ತಿಂಗಳು ತುಂಬುವವರೆಗೆ ನಡೆದೇ ನಡೆಯಿತು. ಬಾಣಂತಿ ಔಷಧಿ ತಯಾರಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಪರಿಣಿತಿಯಾದ ನಾಗಶ್ರೀಯ ಅಮ್ಮನ ಕಡೆಯ ದೂರದ ಸಂಬಂಧಿ ಹೆಂಗಸೊಬ್ಬರು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ರಿಕಾಣಿ ಹೂಡಿದ್ದರು. ಬಾಣಂತನ ಅಂದರೆ ರಸನೇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ಕೆರಳಿಸುವ ಬಗೆ ಬಗೆಯ ರುಚಿಕಟ್ಟಾದ ಲೇಹಗಳ ವೈಭೋಗ ಎಂದು ಅವರಗೆ ರಾಮಚಂದ್ರನಿಗೆ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬಳೇ ಮಗಳು, ಚೊಚ್ಚಲು ಬಾಣಂತಿ ಎನ್ನುವ ಮಮಕಾರದಿಂದ ಯಾರು ಏನು ಹೇಳಿದರೆ ಮರುದಿನ ಅದು ಸಿದ್ಧವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಿತ್ತು. ಶರೀರದ ಉಷ್ಣತೆ ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಒಣದ್ರಾಕ್ಷಿಯೇ ಪ್ರಧಾನವಾಗಿರುವ ಶುಂಕಿ ಲೇಹ, ಸೊಂಟ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಲು ಅಂಟನುಂಡೆ, ಶಕ್ತಿ ಕೂಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಾದಾಮಿ ಲೇಹ, ಗಸಗಸೆ ಲೇಹಗಳು, ರಾಮಚಂದ್ರ ಯಾವಾಗ ಹೋದರೂ ರುಚಿ ನೋಡಿ, ಹೆಂಗಿದೆ.. ಎನ್ನುತ್ತಾ ಸಣ್ಣ ಬಟ್ಟಲಲ್ಲಿ ತುಪ್ಪ ಹೆರೆಗಟ್ಟಿದ ಲೇಹ ಎದುರಿಗೆ ಬರುತ್ತಿತ್ತು.

'ಹಿಂಗಿದ್ದ ಔಷ್ಣಿ ಆದ್ರೆ ಹತ್ತು ಮಕ್ಕಳನ್ನ ಬೇಕಾರೂ ಹೆಬೋದು ಕಣೆ..' ರಾಮಚಂದ್ರ ಓಸುಗುಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದ.

'ಹೌದ್ದೊದು, ಗಣ್ಣುಗೇನಂತೆ, ನಮ್ಮ ಕಷ್ಟ ನಮ್ಮೆ..'

'ನಿಂಗೇನೇ ಕಷ್ಟ ಬಂದಿರೋದು ಈಗ?'

'ಹೋಗಿ ಮಾರಾಯಾ, ಯಾವಾಗ ಈ ಬಾಣಂತನ ಮುಗಿಯುತ್ತೋ ಅಂತ ಕರ್ಕರೆ ಹಿಡಿದೆ ನಂಗಿ..'

'ನಿಂಗೆ ಮಾತ್ರಾನಾ? ನನಗೂ..'

ಅದೆಲ್ಲಿ ರುತ್ತಿದ್ದರೋ ಅತ್ತೆಮ್ಮ? ಹೇಳಿ ಕಳಿಸಿದ ಹಾಗೆ ಹಾಜರಾಗಿ, ಇವನು ಲೇಹ ತಿಂದು ಮುಗಿಸಿದ ಬಟ್ಟಲನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವಂತಹ ಏನೋ ಒಂದು ಮಹತ್ಕಾರ್ಯ ಇರುತ್ತಿತ್ತು ಅವರಿಗೆ.

ಅಂತೂ ಇಂತೂ ಮೂರು ತಿಂಗಳು ತುಂಬಿ, ಪುಟ್ಟ ಕಂದ ಪೂರ್ಣಿಮಾ ಮುಖ ನೋಡಿ ನಗುವಷ್ಟು ದೊಡ್ಡವಳಾಗಿ, ನಾಗಶ್ರೀ ಸದಾ ಸೊಂಟಕ್ಕೆ ಬಿಗಿದುಕೊಂಡಿರುತ್ತಿದ್ದ ಸುತ್ತಿನ ಸೀರೆಯನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ ಅಯ್ಯಬ್ಬಾ.. ಎಂದು ಉಸಿರ್ಗರೆದು, ಅತ್ತೆಯ ಕಾವಲು ಕೆಲಸ ಕಮ್ಮಿಯಾಗಿ, ನಾಗಶ್ರೀ ಸುಲಭಕ್ಕೆ ಮಣಿಯದಿರಲು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿ ಗಂಡನನ್ನು ತುಂಬಿಬೆರಳಲ್ಲಿ ಆಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು.

'ಅಗ್ಗಿ ಬಿಡೇ ಇನ್ನೊಂದು. ಬೇಗ ಬೇಗ ದೊಡ್ಡ ಆಗ್ತಾವೆ. ಇನ್ನಂದಾದ್ಯೇಲೆ ಮಕ್ಕಳು ಆಗಿದ್ದಾಗ ಏರ್ಪಾಟು ಮಾಡ್ತಾಯ್ತು..'

'ಇನ್ನೊಂದಾ? ಈಗ್ಲೇನಾ? ಕಣ್ಣುಂಬಾ ನಿನ್ನೆ ಮಾಡಿ ಯುಗ ಆಯ್ತೇನೋ ಅನ್ನಿಸಿದೆ. ಇನ್ನೊಂದು ನಾಕೂರ್ಷ ಮಕ್ಕಳು ಅನ್ನೋ ಹೆಸರೆತ್ತೇಡಿ..'

ನಿನ್ನೆ ಇಲ್ಲದೆ ಯುಗವಾಯ್ತು ಎಂದು ನಾಗಶ್ರೀ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದು ಸುಳ್ಳುಸುಳ್ಳೇ ಎಂದು ರಾಮಚಂದ್ರನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಮೊದಲ ಮೂರು ತಿಂಗಳು ರಾತ್ರಿ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಮಲಗಲು ಅಣಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಕುಸುಕುಸು ರಾಗ ತೆಗೆಯುತ್ತಾ ಏಳುತ್ತಿದ್ದ ಕಂದ, 'ನಿನ್ನ ಮಗಳಿಗೆ ಬೆಳಗಾಯ್ತು ಕಣೆ' ಎಂದು ಸರೋಜಮ್ಮನಿಂದ ಮುದ್ದಾಗಿ ಬೈಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಮಗು, ನಾಗಶ್ರೀಯ ನಿನ್ನೆಗೆ ಕೊರೆ ಮಾಡಲು ಅವಳ ಅಪ್ಪ, ಅಮ್ಮ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬರು ತಪ್ಪಿದರೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ತೊಟ್ಟಿಲ ಹಗ್ಗ ಹಿಡಿದು ಕುಗುರುತ್ತಲೇ ಮೊಮ್ಮಗಳನ್ನು ತೂಗುತ್ತಾ, ಅಮ್ಮ ಅಲುಗಾಡಿಸಿ ಎಬ್ಬಿಸಿದಾಗ ಎದೆಹಾಲು ಕುಡಿಸುವಷ್ಟಕ್ಕೆ ನಾಗಶ್ರೀಯ ತಾಪತ್ರಯ ಸೀಮಿತ. ಆದರೆ ಗಂಡನೆದುರು, ಅದರಲ್ಲೂ ಸಹ್ಯದಯಿಯಾಗಿರುವ ಗಂಡನ ಎದುರು ಹೆಂಡತಿಯ ನೋವು, ಕಷ್ಟಗಳು ಇಮ್ಮಡಿಯಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತವೆ. ನಾಗಶ್ರೀ ಹೇಗೆ ಇದಕ್ಕೆ ಹೊರತಾದಾಳು? ಆದರೆ ಮಾವಯ್ಯನೇ ಒಂದು ದಿನ ಗುಟ್ಟು ಒಡೆದಿದ್ದರು.

ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ

ನಾಗಶ್ರೀಯನ್ನು ರಾಮಚಂದ್ರನಿಗೆ ಧಾರೆ ಎರೆದುಕೊಟ್ಟ ಸರೋಜಮ್ಮ ಅತ್ಯಂತ ದುಃಖಿತಳಾಗಿದ್ದಳು. ರಾಮಚಂದ್ರನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬೀಗರೂಟ, ಸಕ್ಕನಾರಾಯಣ ಪೂಜೆ ಏರ್ಪಾಡಾಗಿತ್ತು. ನಾಗಶ್ರೀ ಪೂಜೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುತ್ತಲೇ ತವರಿಂದ ಬರುವವರಿಗಾಗಿ ಕತ್ತು ಉದ್ದ ಮಾಡಿ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅಮ್ಮ ಬರುತ್ತಲೇ ಕೇದಗೆಯ ಹೂವನ್ನು ನಾಗಶ್ರೀಗೆ ಮುಡಿಸಿದಾಗ ತಡವಾಗಿ ಬಂದದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ನಾಗಶ್ರೀ ಆಕ್ರೋಷಿಸಿದ್ದಳು. ಕೆಲದಿನ ಹಿಂದೆ ಅಮ್ಮನಿಗೆ ಎದೆನೋವು ಬಂದದ್ದು ನೆನಪಿಸಿಕೊಂಡು ನಾಗಶ್ರೀ ಹೆದರಿದ್ದಳು. ಪೂಜೆ ಕಳೆದ ಮೇಲೆ ಆ ರಾತ್ರಿ ರಾಮಚಂದ್ರ ನಾಗಶ್ರೀಗೆ 'ನೀನು ನಿನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಗಿರ್ತಿದ್ದಿಯೋ ಹಾಗೇ ಇರು. ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮನನ್ನು ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳೋಣ, ನಾನು ನಿನ್ನ ಮನೆಯ ಅಳಿಯ ಅಲ್ಲ, ಮಗ ಅಂದುಕೋ..' ಎಂಬ ಸಾಂತ್ವನದ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡುತ್ತಾನೆ. ಅದಾಗಿ ಮರುದಿನವೇ ರಾತ್ರಿ ಅಮ್ಮನ ಮನೆಯಿಂದ ಫೋನ್ ಬಂದು ಸರೋಜಮ್ಮ ಮತ್ತೆ ಹುಪ್ಪಾರು ತಪ್ಪಿದ ವರ್ತಮಾನ ತಿಳಿದು ಮತ್ತೆ ತವರಿನ ಹಾದಿ ಹಿಡಿಯುತ್ತಾಳೆ ನಾಗಶ್ರೀ. ಮಗಳ ಮುಖ ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಗೆಲುವಾಗುತ್ತಾಳೆ ಸರೋಜಮ್ಮ.

'ಮೊದಲಿಂದ ಹಂಗೇನೇ. ಅವಳಿಗೆ ನಿನ್ನೆ ಜಾಸ್ತಿ. ಮಗೂಗೆ ಹಾಲು ಕೊಡೋಕೆ ಎಬ್ಬಿಸಿದ್ದೆ ಸಿಟ್ಟೇ ಬಂದ್ಬಿಡುತ್ತೇ ಅವ್ವಿಗೆ..'

ಮಡದಿ ರೈಲು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದನ್ನು ನೆನದು ತುಟಿಯಂಚಿನಲ್ಲಿ ನಕ್ಕಿದ್ದ ರಾಮಚಂದ್ರ.

ಅದೇನೇ ಇರಲಿ, ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಮಕ್ಕಳಾಗದಂತೆ ಮುನ್ನೆಚ್ಚರಿಕೆ ವಹಿಸಿದ ನಂತರ ನಾಗಶ್ರೀ ಮದುವೆಯಾದ ಹೊಸದರಲ್ಲಿನ ಅದೇ ಹೆಚ್ಚುಕೆಯ ಹೆಣ್ಣಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಳು. ರಾಮಚಂದ್ರ ಮಾವನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಬರುವುದು ಹೆಚ್ಚುತ್ತಾ ಬಂತು.

'ಇನ್ನೇನು ಐದು ತಿಂಗಳು ತುಂಬುತ್ತೆ. ಸಾಲ್ವಾ ಬಾಣಂತನ ಮಾಡಿಸ್ಕಂಡಿದ್ದು? ಒಂದು ಒಳ್ಳೇ ದಿನ ನೋಡಿ ಮಗು, ಬಾಣಂತೀನ ಕರ್ಕಂಬರ್ಪಾದಾ? ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು ರಾಧಮ್ಮ, ಮಗನೊಡನೆ. ಆದರೆ ಕಳಿಸಿಕೊಡುವವರು ರೆಡಿ ಇರಬೇಕಲ್ಲ?

'ಏಳನೇ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಕಳಿಸಿವಿ. ಇಲ್ಲಿದ್ದೇನು, ಅಲ್ಲಿದ್ದೇನು? ಅಲ್ಲಾದ್ರೆ ಮನೇಲಿ ನಿಮ್ಮಣ್ಣನ ಸಂಸಾರ ಉಂಟು. ಇಲ್ಲಿಂದ ಇವಳು ಹೊರಟು ಬಿಟ್ಟು ಅಂದ್ರೆ ಮನೆ ಭಗಣುಟ್ಟುತ್ತೆ. ಮಗಳನ್ನ ಬಿಟ್ಟಿರೋದು ಕಷ್ಟ ಅಂದ್ಕಂಡಿದ್ದೆ ಈಗ ಎರಡೆರಡು ಪಾಶ ಸುತ್ಕಂಡಿದೆ.. ಶೀನಪ್ಪಯ್ಯ ಭಾವುಕರಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದರು. ಈ ಮಾತಿನ ಹಿಂದಿರುವ ಕಳವಳ ರಾಮಚಂದ್ರನಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ್ದಲ್ಲ. ಮದುವೆಯಾಗಿದ್ದೇ ತಡ ಎನ್ನುವಂತೆ ನಾಗಶ್ರೀ ಬಸುರಿಯಾಗಿ, ಆಮೇಲೆ ಅಪ್ಪನ ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವುದು ಹೆಚ್ಚೂಕಮ್ಮಿ ಖಾಯಂ ಆದಂತಾಗಿ, ಈ ಸಂಭ್ರಮದಲ್ಲಿ ಸರೋಜಮ್ಮನ ಎಚ್ಚರ